

Cuprins

Antigona	11
Locotenentul	41
Doctorul	65
Ismena	99
Sublocotenentul	129
Plutonierul-major	165
Din jurnalul locotenentului	213
Căpitanul	252
<i>Mulțumiri</i>	297
<i>Nota autorului</i>	299

Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată de Bogdan-Alexandru Stănescu.

Joydeep Roy-Bhattacharya, *The Watch*

Copyright © Joydeep Roy-Bhattacharya, 2012
All rights reserved

© 2014 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © by DVIDSHUB

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A,
sc. 1, et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

ROY-BHATTACHARYA, JOYDEEP

De veghe / Joydeep Roy-Bhattacharya; trad. din lb. engl. și note de Ioana Filat. –
Iași: Polirom, 2014

ISBN print: 978-973-46-5129-0
ISBN ePub: 978-973-46-5142-9
ISBN PDF: 978-973-46-5143-6

I. Filat, Ioana (trad.)

821.111(73)-31 = 135.1

Printed in Romania

Joydeep
Roy-Bhattacharya

De veghe

Traducere din limba engleză
și note de Ioana Filat

POLIROM
2014

Brusc, Connolly pare tulburat. Își duce binoclul la ochi și scrutează căruțul. După ce rămâne mult și bine așa, spune:

Ceva tot îmi pute în povestea asta, însă nu prea știu ce.

Eu și Whalen îl întrebăm la ce se gândește.

Nu știu, răspunde el agale, vi se pare că are vreo noimă, mai ales în țara asta, ca o femeie neînsoțită – care mai și susține că e sora unui șef de trib – să vină într-un căcat de căruț și să ceară să i se predea trupul lui fra-su? Mi se pare că nu cadrează deloc cu cultura locului. Pentru o femeie, are prea mare libertate de mișcare, e implicată prea direct. Cumva, povestea mi se pare cam cusută cu ață albă. Uitându-se mai departe prin binoclu, spune: Massoud, pune-o să-l descrie pe fra-su... cu amănunte.

Femeia se conformează imediat, descriindu-l pe larg și fără șovăire.

Îl cunoaște, spune doctorul după ce termină Massoud de tradus. L-a descris întocmai pe bărbatul din sac. L-am examinat. I-a înșirat toate semnele distinctive.

O cercetează prin binoclu și îl întreabă pe Connolly dacă nu cumva e femeia care apare în fotografia dronei de spionaj. Eu și cu Whalen ne uităm unul la altul. Evident, n-am fost puși la curent cu anumite informații. Din cine știe ce motiv, Connolly se-arată enervat de întrebarea doctorului. Fără să-l ia în seamă, își lasă binoclul jos și-i spune lui Massoud să-i transmită că acel cadavru este reținut pentru identificare.

Spune-i că o să-l îngropăm noi după ce e identificat.

Massoud traduce, femeia răspunde.

Pot să-l identific eu, spune ea.

Spre mirarea noastră, Connolly face stânga-mprejur și dă să plece.

Nu mai vreau să-mi pierd timpul cu aiureala asta, spune el. N-am de gând să negociez cu persoana asta, femeie sau ce-o fi. N-o să se apropie mai mult de baza mea. Massoud, zi-i că așteptăm să vină experți să-l identifice și cu asta, basta.

Comandan Saab...

Ce mai e?

Vrea să știe când vin.

Spune-i – nu știi – spune-i că o să vină repede.

Vrea să știe cât de repede.

Pentru Dumnezeu! Abia dacă am închis un ochi de două zile și acum...

Pot să-i zic că experții vin în două zile, spune Massoud repede.

Bine.

Schimb o privire cu Whalen: Connolly se poartă ciudat. Oare lipsa de somn i-o fi afectat judecata?

Între timp, Massoud începe să vorbească iar cu femeia. Ascultăm ce zic, apoi Massoud spune nervos:

Comandan Saab, zice că fratele ei trebuie înmormântat cum se cuvine. Insistă că e dreptul ei să-l înmormânteze.

Connolly se strâmbă. Pleacă de lângă interpret și își coboară glasul până nu-l mai aud decât cei din imediata apropiere.

O să-l pun pe interpret s-o bage-n pizda mă-sii, ne spune rece lui Whalen și mie, cu ochii țintă la căruț. Pe noi ne interesează doar el. A fost șeful talibanilor, în pula mea, un insurgent responsabil pentru moartea unor oameni de treabă, de onoare. Oamenii *mei*, de sub comanda *mea*. Eu va trebui să mă duc la familiile lor și să le zic că fiii, soții și frații lor – frații *lor*, repet – n-o să se mai întoarcă acasă, c-au murit când eram eu în post și n-am putut să fac nimic să-i salvez. Nimic, la dracu'. Așa că n-are decât să-și ia drepturile și să și le bage în curul ăla credincios al ei. Asta o să-l pun pe interpret să-i transmită.

N-apuc să deschid gura, că Whalen intervine calm:

Chiar e nevoie să știe toate astea, domnule? spune el.

Connolly dă să spună ceva, apoi închide gura. Se face roșu la față, apoi umerii i se lasă-n jos și răspunde cu glas obosit:

Nu, sigur că nu, nu trebuie să știe nimic.

Dintr-odată, pare cu câteva decenii mai bătrân – și n-are decât douăzeci și șapte de ani.

Se duce la Massoud și-i spune:

Te rog să-i transmiți că încă n-am terminat cu el.

E mort, răspunde ea. Ce mai aveți de împărțit cu un mort?

Spune-i că fratele ei era terorist, taliban, un om rău.

Nu-i adevărat! Fratele meu era paștun, mujahedin, luptător pentru libertate. S-a luptat cu talibanii. A căzut în lupta cu invadatorii *amrikâyi*. A fost un bărbat viteaz.

Massoud pare stânjenit în timp ce traduce.

In-cre-di-bil, în pula mea..., se minunează Connolly. Își încrucișează brațele pe piept și clatină din cap. Nu se lasă deloc. Domnilor, credeți că a luat parte la dezbaterile alea gen Adunarea Națiunilor Unite la liceu?

E o glumă cam slăbuță, așa că zâmbim toți fără convingere.

Mă întreb de ce nu se dă deloc jos din căruț, spune doctorul. Cam ciudat, nu vi se pare?

Sergentul Bradford o cercetează prin binoclu.

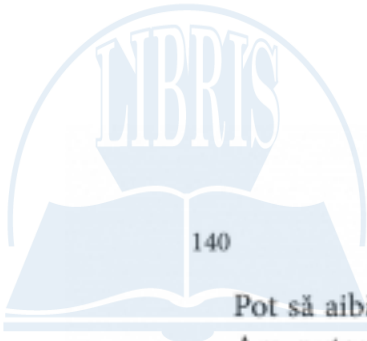
A adus mai multe lucruri cu ea, ne anunță el după câteva clipe. Are o lopată, o pungă de hârtie maro, o pătură strânsă, cred, și încă ceva... arată ca o mitralieră din aia veche cu magazie rotundă, numai că țeava pare tăiată, deși n-are nici o noimă.

Ei au tot felul de arme, domnule, spune Massoud. Unii talibani au arme vechi de mai bine de-un secol.

Ești foarte tăcut, dom' sublocotenent, se uită Connolly la mine.

Pentru că nu știu ce să vă zic, domnule, răspunde eu dre-gându-mi glasul. Pe de-o parte, dacă spune adevărul, e o ocazie excepțională să o interogăm, să-i luăm semnalmente, să extragem tot felul de informații despre fratele ei și despre tribul lor. Însă nu putem să facem asta până nu suntem absolut siguri că nu-i o sinucigașă, ceea ce n-o să aflăm decât dacă mergem la ea, expunându-ne astfel tirului unor eventuali lunetiști de pe versanți. Așa că e un adevărat cerc vicios.

N-am stabilit deja că femeia nu mai e în bătaia trăgătorilor lor, domnule? Îmi strigă Simonis.

Pot să aibă tunuri cu bătaie lungă, soldat, îi răspund.

Am putea să-i zicem să plece, spune Whalen, să vedem cum reacționează.

A, ceva de genul: Mulțumim de vizită, spune Connolly zâmbind superior, mai poftiți și altă dată pe la noi? Ei, haide!

Păi, domnule, dacă chiar e-n doliu, o să aștepte.

Și dacă e o teroristă sinucigașă n-o să aștepte?

Poate nu o zi întreagă – n-o să reziste când se fac patruzeci de grade afară. Îți trebuie voință, nu glumă, să stai și să te prăjești la soare atâta timp.

Și noi ce facem până atunci? Stăm în bază cu mâna-n cur până se hotărăște ea?

Avem de ales, domnule? Dacă erau aici soldații afgani, i-am fi trimis să se ocupe ei, dar nu mai sunt, așa că tre' s-o rezolvăm noi cumva, corect? Ce să zic, va trebui să improvizăm, pentru asemenea situații nu există nici o procedură în regulament.

Connolly se uită întrebător la Whalen. După o vreme, se întoarce spre interpret. Ce-ar fi să-i zici chiar așa, Massoud? Zi-i că trebuie să plece – că nu-i de ea aici, pe un câmp de luptă.

Femeia se-apucă să dea un răspuns lung și emoționat, încât își pierde glasul în toiul discursului.

În grupul nostru se lasă o liniște jenată, iar atunci Massoud spune dintr-odată:

Comandan Saab, aș putea să-i atrag atenția acestei femei obraznice că, după datină, nu are nici un rol într-o înmormântare musulmană? Ce vrea ea e un sacrilegiu. Categorie.

Connolly zâmbește. Ne privește cu ochi strălucitori și-și pune mâna pe brațul interpretului.

Bravo, Massoud, îl laudă el cu glas blând. Spune-i asta și închide megafonul. Am vorbit destul. Apoi se întoarce spre mine și îmi ordonă: N-o scăpa din ochi, sublocotenent. Și mare atenție la versanți. Cheamă-mă dacă inamicul dă vreun semn.

Cât o mai răbdăm pe-aici, domnule?

Îmi place propunerea plutonierului-major. Hai să vedem cât rezistă. Dacă o găsim tot aici și mâine, o să ne reevaluăm opțiunile.

Ne salută și o ia pe lângă noi.

Ne vedem ceva mai încolo, domnilor.

Ne uităm prin binoclu în timp ce Massoud îi transmite ultimul mesaj. Megafonul pâraie zgomotos când îl închide. Femeia lasă jos steagul alb tocmai când Simonis ne strigă de sus, de pe zid:

Îi dă târcoale un vultur, domnule. Tot coboară pe curenți de ceva vreme.

Scruțez pasărea, cu mâna la ochi. E imensă.

Stai cu ochii pe ea, îi spun lui Simonis, alungând o muscă care mă bâzâie pe la nas. Dacă se-apropie prea tare, omoar-o.

Câteva clipe mai târziu, se aude un foc de armă și vulturul se prăbușește ca un bolovan. Se izbește de pământ cu aripile strănse. În aer se ridică un norișor de praf.

Connolly se întoarce în goană.

Ce pula mea a fost asta?

Massoud îi arată tăcut pasărea.

Connolly își pune ochelarii de soare cu lentile tip oglindă și le face semn lui Gaines Tocilaru' și unuia dintre oamenii din post, Derek Serrano, să vină la el. Îl bate pe Massoud pe umăr spunându-i vioi:

Hai să mergem să stăm la o vorbă cu ea.

Am crezut că nu mai stăm la discuții, îmi scapă mie.

Nu se sinchisește să răspundă, doar când mai are puțin până la gardul de sârmă ghimpată, îmi strigă peste umăr:

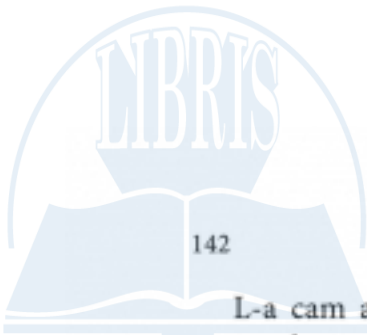
M-am răzgândit, sublocotenent. Aveți grijă să ne-acoperiți.

Mă sui pe zidul de saci și mă ghemuiesc lângă Simonis.

Te secondez eu, îi spun. Dacă face ceva ce nu trebuie, o împuști și gata, nu mai stăm la discuții. Bine?

Da, domnule.

Whalen se urcă și el lângă mine și se lungește cât e de mare. I-l arăt pe Connolly.

L-a cam afectat chestia asta. Confruntarea directă e mai prejos de gradul lui.

Whalen mă privește pieziș.

Vrea sânge, spune el calm. După pierderile pe care le-am suferit, o ia personal.

Ia pușca M-24 a lui Simonis și o scoate din toc. E a ta, din câte înțeleg, nu?

Da, dom' plutonier-major, răspunde Simonis.

O iau eu cât e plecat căpitanul.

Calculează bătaia și ajustează reticulul lunetei.

Tu stai cu ochii pe ea, îi zice lui Simonis, și eu o să țin sub observație versanții.

Se întinde lângă mine cu ochiul lipit de lunetă.

Jos, doctorul se-apucă să-și aranjeze pungile pentru perfuzii, soluția salină, pregătindu-se pentru orice eventualitate.

Strig la un grup de infanteriști cu armament greu să care un M-240B până aici. În cazul unui schimb de focuri neprevăzut, o să încline decisiv balanța în favoarea noastră.

Echipa instalează mitraliera și așteaptă să vadă cu ce se soldează ieșirea lui Connolly.

Auzi, crezi c-a venit să vadă cum ne ținem pe poziții? îl întreb eu în șoaptă pe Whalen.

Își cântărește bine cuvintele.

Talibanii sunt niște strategii foarte buni, știu din experiență. Pun pariu că stau acolo pe versanți și pândesc momentul potrivit. Și până una-alta, trimit femeia asta să stea cu ochii pe noi. Și de cum lăsăm garda jos – BUM!

Atunci agentul lor de operațiuni armate e o fată într-un căruț improvizat?

Se poate, de ce nu? Fie asta, fie e doar o momeală, deși mă indoiesc. Purtarea ei sfidătoare îmi cam dă de bănuț c-ar fi o văduvă neagră.

Atunci ne cred chiar bătuți în cap. Nu se poate să fie atât de lipsiți de judecată.

Pot să-ți dau un sfat, sublocotenent?